

ומקשין: מי יובן אתה אומר? הלא פשוט הוא, שרי כל מקום שהם שני מתיין וחישב מאחד על חבירו חולק רבי יוסי?

פיגול בעת הקטרת מתיר אחד, מפגל את המתיר الآخر, ולכון, אם חישב בעת הקטרת אחד הבזיכין להקטיר את חבירו חוץ לזמןו, אין זו מחשבת פיגול הפסולת.⁽⁵⁾

סבירו זו להחשיבו כמו שהיחס בכל המתיר אלא כלפי הנדון של אין מפגלים בחזי מתיר, אבל לעניין החסרון של אין מתיר מפגל את המתיר אין מועילה סברא זו, ואכן לדעת רבי יוסי אין מפגלים מהקטורה להקטורה. ולכאורה הביאור בזה הוא, שכאשר החסרון הוא במה שאינו פיגול בחזי מתיר, איזו ניתנת לומר שעילידי מה שחייב על החזי الآخر נחשב שיש כאן פיגול במתיר שלם, אבל כאשר החסרון הוא במה שאין מתיר מפגל את המתיר והינו שעניין הפיגול להיעשות באופן שמחשב מתיר על ניתר [או באותו מתיר עצמו], מה יועל בזה שיש כאן מחשבה גם במתיר השני, הלא מכל מקום אין כאן מחשבה מזה על זה.

עוד הקשה בשם **תוס' אחירות**, לדעת רב חסדא הסובר אין הקטרה מפגלה הקטרת, כיצד אמרו רבנן כי ניתן לחשב מהקטורה בזק אחד על חברו?! ומשום כך כתוב בשם **הדר** שימוש לבאר דברי הגמרא באופן שבעת סילוק בזק ראשון חישב להקטיר בזק חברו חוץ ולמננו וגם בעת סילוק הבזק השני חישב כן להקטירו חוץ ולמננו, וכיון שבעת שני הטילוקים הייתה מחשבת פיגול הרוי זה חשוב כמחשב במתיר שלם. ובתוס' אחירות העמידו הסוגיא באופן שבעת סילוק בזק ראשון חישב להקטיר את השני חוץ ולמננו ובעת סילוק השני חישב להקטיר את הראשוון חוץ לזמןו שמאחר ופיגול בכל המתירין אין זה מפגל בחזי מתיר.

ונتابאר לעיל לגבי פיגול מקומץ על הקטרת לבונה המועיל, שהוא משום שקדם הקמיצה היו שנייהם בכלל אחד, ואם כן אף בדעת הדר שימוש יש לבאר כן שמועילה מחשבה בעת

הובח, הרי שדין הפיגול בהם אף הוא אינו מטעם מחשבה על אכילת מזבח, אלא מטעם מחשבה על עבודת זריקה, וכיון שכן לא חל הפיגול אלא אם חישב בכל המתיר דמיינו הקומץ והלבונה.

ומה שבאמת מועילה מחשבה אף על הקומץ לבדו או על מקצתו ביאר הגרא"ח, כי מאחר ובתקורת קומץ מתקיים גם דין הקטרת כהקטרת אימורים, ובזה ענין הפיגול הוא מחייב המשחשב על הקטרה על אכילת מזבח הרוי זה פיגול.

5. כן פירש רשי' באופן שחישב בעת הקטרת בזק אחד להקטיר את חבירו חוץ לזמןו. והקשה השיתה מקובצת [בהשומות], למן [יז א] נחלקו אמורים אם מחשבה בעת הקטרת קומץ על הקטרת לבונה מפגלה, דעת חריפי דרומבדיתא — הקטרה מפגלה הקטרת, ודעת רב הсадא — אין הקטרה מפגלה הקטרת. ובבואר שם בגמרה בדעת חריפי דרומבדיתא, כי אף על פי שאין מפגלים בחזי מתיר והקטרת הקומץ הינה חזי מתיר, מכל מקום, כיון שהמחשבה בעת עבודת החזי מתיר של הקטרת הקומץ הינה על החזי מתיר של הקטרת הלבונה הרוי זה כמו שחייב בכל המתיר, ומעטה, מודיע במחשב בעת הקטרת הבזק על מנת להקטיר את חברו למחר סובר רבי יוסי שאין זה פיגול מחייב שאין מתיר מפגל את המתיר, והלא אמרנו שבאופן זה חסוכה מחשבתו כמו שחייב בכל העבורה.

ואמן, ברשי' שם מבואר, כי לא נאמרה